

ת"פ 16110/16 - מדינת ישראל נגד סари אבו סיף (עוצר) תושבי או"ש - בעצמו, יעקב חלאילה (עוצר) תושבי או"ש - נדון

בבית-משפט השלום בבאר-שבע
ת"פ 16110/16 מדינת ישראל נ' אבו סיף (עוצר) ואח'
לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה מדינת ישראל
על-ידי בא-כוחה עו"ד רוזן אדרי ועו"ד שרון לוי
נגד הנאים
1. סари אבו סיף (עוצר) תושבי או"ש - בעצמו
על-ידי בא-כוחו עו"ד מוסטפא נסאר
2. יעקב חלאילה (עוצר) תושבי או"ש - נדון

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת-דין

על יסוד הודהה הנאשם, הינו מרשים אותו בכניסה לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, ובשימוש במסמך מזויף, בהתאם להוראת סעיף 420 לחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום, כ"ט באב התשע"ז, 21 באוגוסט 2017, במעמד הנוכחים.

דןיאל בן טולילה, שופט

טייעוני בא-כח המאשימה לעונש:

אין לנאשם הרשותות קודמות. אני מגיש טיעונים לעונש בכתב (הוגשו וסומנו **במ/1**).

טייעוני בא-כח הנאשם לעונש:

מדובר בהסתבות ראשונה. אין לו כניסה קודמות. הוא נשוי ואב לשלווה ילדים, והוא כמורה למתמטיקה בבית-הספר. הוא משתמש 2,500 ₪ בחודש והמצב מאד קשה. הוא נכנס כדי לעבוד.

הוא פנה למעסיק וקיבל אישור מזויף. אם לא היה לו אישור כניסה מזויף לא היה נעצר, שכן איןנו עומד בהנחות.
עמוד 1

אבקש להסתפק בתקופת מעצרו, שכן אתמול חזרו המורים לבית-הספר, והבנתי ממנה שהוא אומנם לא בסכנת פיטוריין, אך מצבו יהיה רע מאד אם לא יחזור לבית-הספר. בגין עבירה זו בלבד לא היו מגישים נגדו כתבי אישום. גם על שימוש במסמך מזויף אינני חושב שמקבלים מסר בפועל. אבקש לגזור עלו' חדש ויום.

הנאשם:

אני מורה למתמטיקה. מלמד חטיבת ביניים.

גזר דין

הנאשם הורשע על-פי הודהתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין ובعبارة של שימוש במסמך מזויף. על-פי המתואר בכתב האישום

במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם בערכיהם המוגנים של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה והסדרת שוק העבודה. בעקיפין יש בנסיבותו של הנאשם לישראל, שלא תחת עינם הפקחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגעה בביטחוןנו של הציבור ولو ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ר' דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13 **محمد אלהרוש נ' מיי** (להלן: "алаהרוש"):

מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלתי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשעה מצד אלו שעשויה בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזריגת פעילות חבלנית עוינית (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה.

בעניין אלהרוש הכיר בית-המשפט בכך שמדובר בטעות מחייבת על העונש שייגזר על הנאשם:

מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשנות ממשוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הרואוי בתוך המתחם בין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שתאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון.

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצביע הביטחוני הריעוע, ר' נימוקיו של בית-המשפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, בת"פ 3939-12-15 ובת"פ 65591-11-15; וכן בעפ"ג 62917-10-15, בעפ"ג 46537-10-15, בעפ"ג 63731-10-15, בעפ"ג 62917-10-15 ובעפ"ג 57021-10-15, פסקאות 13-14, לרבות הפסקה המצוetta שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפני, בהבhana המתבקשת.

אכן, לשמחת כולן השתרפֶר המצב הביטחוני מאז נתנו אוטם גזר-דין שאலיהם הפנה בית-המשפט, וכנוגר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי בית-המשפט לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלומות מרכיב זה ו邏輯י הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדעובנו, גם כיוון אנו עדים באופן תדיר לפיגועים שונים, המבצעים בתחום הקיי היורק ומחוצה לו, ואין לומר כי הארץ תשיקות ארבעים שנה ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהрост, הענישה בנוגע לעבירות השב"ח יכול ותשנה אף מאזרו לאזרו. בענייננו, וכיידעה שיפוטית, ישנו האזרז המכונה "גיימבה" ופתחת רמאדין, שבhem אין מציה גדר. נתנו זה מביא לכך ששוהים בלתי-חוקיים רבים, אף כאלו המתגוררים באזרז השומרון, מדרים, חוצים את הקיי היורק באותו אזורים וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנسبות הקונקרטיות האופפות כניסה זו כאשר ביחס אליה ניתן לומר כי זו נמצאת במדרג הבינוי בחומרתה. מחד, מדובר בכניסה ייחידה לצורכי פרנסת ללא עבירות נלוות, כאשר הנאשם שהוא בכל הנלמוד תקופה קצרה בשטחי המדינה, וביקש לצתת חזרה לביתו.

מנגד, הנאשם החזיק ברשותו מסמך הנזהה להיות אישור כניסה לישראל בזודו שהוא מזויף, ואף הגדיל עשות כאשר הציגו לשוטר שביקש לברר את זהותו. עצם הנסיבות הראשונות ברישוי עבודה מזויף מלמדת באופן אינהרנטי על תכנון שקדם לביצוע העבירה. מטבעם של דברים הדבר לא נדרש שימוש חד-פעמי אלא נועד להכשיר את העבודה בתחוםי המדינה על-פני תקופה רצופה. מנגד, סבורני כי יש לאבחן לפחות לקולא שימוש בראשון עבודה מזויף על-פני תעודה זאת מזויפת, ובמה דברים אמורים: צויף תעודה זאת ישראלית במאובחן אישור שהיה מצדיק החמרה שכן השימוש בתעודה זאת ישראלית נועד להסווות את עצם היהיות המחזיק בה שווה בלתי-חוקי שיש בה, ولو מבחן פוטנציאלית, לבצע פעולות נוספות תחת אותה זהות בדוחה מעבר לשאהיה ללא כל מגבלה בכל תחומי המדינה. שימוש בראשון עבודה מזויף אינו מסתיר מפני גורמי אכיפת החוק את דבר היותו תושב הרשות אשר אישורים אלו מוגבלים למקום עבודה ספציפי תוך תיכון לשעות העבודה מוגדרות.

לאור אלה, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות ומהותן, התהකום והתקנון המוקדם שקדם להם, הריני לקבוע כי במקרה הנדון מידת הפגיעה בערכיים המוגנים נמצאת במדרג הבינוי.

מכל המקובל לעיל הינו לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם מן הראי שינווע בין חודש וחצי ל-7 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם ולקיים תיליך בחשבון הודהתו שיש בה משומנתilit אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, שמצוקה כלכלית הביאה אותו לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין ובריצוי עונש מאסר בפועל. על המצוקה שבה מצוי ניתן ללמידה מכך שמדובר בניי שנכנס לישראל הגם שבמהלך השנה זה משמש כמורה למתמטיקה בחטיבת הביניים. מדובר בתושב השטחים אשר מעצרו ומאסרו קשיים אף יותר מאשר דרך הכלל, נכון

היעדרה של מעתפת תומכת. מנגד יש לתת משקל נוספים לשיקולי הרתעת הربים גם בגין המתهم, בשים לב לנפוצות העברות שבן זה הורשע.

מכל המקובל לעיל, הינו לגור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 50 ימים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 7.8.17;
- ב. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחררו שלא עבר עבירה לפי חוק הכניסה לישראל;
- ג. שלושה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחררו שלא עבר עבירה של זוף מסוים או שימוש במסנן מזויף.

זכות ערעור תוך 45 ים בבית-המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום, כ"ט באב התשע"ז, 21 באוגוסט 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט